

Themablad “Bekering en volharding” Versie 8 september 2012

Bekering

Bekering is de keuze om je om te keren. Omkeren van een zondig naar een nieuw leven met Jezus. Bekering gaat dan ook niet zonder berouw. (Hand. 3:19, 26:20)

De kern van dit omkeren is het aanvaarden van het offer dat Jezus op Golgotha heeft gebracht. Een offer waardoor de zonden van de wereld zijn weggenomen en het niet langer noodzakelijk is

- zelf voor deze zonden te boeten,
- offers te brengen tot vergeving van deze zonden,
- ‘goede daden te doen’ tot vergeving van deze zonden.

Het is genade! (Hand. 15:11, 20:24, Rom. 5:15, 6:14)

Zowel Johannes de Doper als Jezus riepen de mensen op zich te bekeren. Aanvaarding van het offer van Jezus was nog niet mogelijk, bekering al wel!

In het zendingsbevel worden de discipelen opgeroepen “in de naam van Jezus onder alle volken bekering te prediken en vergeving van zonden”. (Luk. 24:47)

Op vele plaatsen worden mensen opgeroepen zich te bekeren. (Hand. 2:38, 8:22, 14:15, I Thess. 1:9, I Petr 2:25)

Door bekering wordt iemand een kind van God. (I Joh. 3:1-2)

Wedergeboorte

Na de bekering wordt iemand opnieuw geboren (wedergeboorte). Dit is een geboorte niet ‘uit het vlees’, maar ‘uit water en Geest’. Deze wedergeboorte vindt plaats “door het levende en eeuwig blijvende Woord van God”. (Joh. 3, I Petr. 1:3, 1:23)

De wedergeborene is

- “Een nieuwe schepping”. Het oude is voorbijgegaan, alles is nieuw geworden! (II Kor. 5:17)
- “Vernieuwd in het denken, bekleed met de nieuwe mens”. De oude mens is afgelegd! (Ef. 4:22-24)

De wedergeboorte is een “hernieuwd groeiproces” van “melk tot vast voedsel”, waarin de gelovige mag opgroeien in geloof. (I Kor. 3:2, Hebr. 5:15)

Uitverkiezing

Een ieder die voor Jezus kiest, is in Hem uitverkoren, al voor de grondlegging van de wereld. (Ef. 1:4)

God wil dat alle mensen behouden worden. Dit neemt niet weg dat de keuze aan ons zelf is. God wil immers ook onze heiliging, maar we moet hiertoe wel zelf actie ondernemen! (I Thess. 4:3, I Tim. 2:4, I Petr. 3:9)

Zonde

Het woord ‘zonde’ is afkomstig van het Griekse woord ‘harmatia’, wat ‘afdwaling’, ‘afdwalen van de weg’ betekent. In het Hebreeuws betekent het ‘kromming’, ‘buiging’ of ‘verdraaiing’.

De Nederlandse uitdrukking is ‘afgezonderd’, veelal bedoeld als ‘los van God’, of ‘ver van God’. Vaak wordt zonde aangeduid als ‘doel missen’.

Alle ongerechtigheid is zonde, maar niet alle zonde leidt tot de dood. (I Joh. 5:17-18)

Zonde kan ook collectief zijn. (Joh. 1:29)

Wet

De “wet van de Geest van het leven in Christus Jezus” maakt vrij van “de wet van zonde en dood”. Wel doet de wet de zonde kennen. (Rom. 7:7, 8:2)

Voor heidenen die de wet niet hebben en het evangelie niet kennen geldt dat “wanneer zij van nature doen wat de wet zegt, zij zichzelf tot wet zijn”. (Rom. 2:14)

Uiteindelijk is Christus het einde van de wet, "tot gerechtigheid voor ieder die gelooft". (Rom. 10:4)

Vergeving: straf en consequenties

Vergeving van zonde leidt ertoe dat de toekomstige straf niet hoeft te worden ondergaan. "Wie in Hem (Christus) gelooft wordt niet geoordeeld". (Joh. 3:18)

Vergeving neemt de directe consequenties van zonde (hier en nu) echter niet weg.

Volharding

Na de bekering is het noodzakelijk doorlopend keuzes te blijven maken. Dat dit niet vanzelf gaat, blijkt uit de voortdurende oproepen tot volharding. (Matt 10:22, Hebr. 12:1, Jak. 5:11)

Wanneer zonden beleden blijven worden, is "Hij getrouw en rechtvaardig om onze zonde te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid". (1 Joh. 1:9)

Helaas komt het regelmatig voor dat gelovigen afvallen en daarmee hun redding verliezen. (Luk. 8:13, Hand. 5:37)

Concrete voorbeelden die in de Bijbel worden genoemd zijn:

- Het verloochenen van Jezus, met name bij vervolging. Wanneer de gemeente in de verdrukking komt, is het zaak "te overwinnen om door de tweede dood geen schade te worden toegebracht". (Matt. 24:10, Openb. 2:11)
- Het lasteren van de Heilige Geest. Uit de context blijkt dat het hierbij gaat om het bewust toeschrijven van het werk van de Heilige Geest aan Satan en zijn demonen. (Matt. 12:31-32, Mark. 3:28-30)
- Het na de bekering willens en wetens volharden in zonde. (Hebr. 10:26-29)

Het is niet voor niets dat Paulus spreekt over een wedloop die met volharding gelopen moet worden! Aan het einde van zijn leven telt nog maar één ding; "ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden". Wie volhardt tot het einde zal behouden worden. (Matt. 10:22, 24:13, Phil. 2:16, II Tim. 4:7, Hebr. 12:1, Jac. 1:12).

Standhouden en wapenrusting

Om te kunnen standhouden, is het noodzakelijk de wapenrusting aan te doen. De onderdelen van de wapenrusting zijn hoofdzakelijk bedoeld voor bescherming en verdediging. (Ef. 6:11-17)

- Lenden omgord met waarheid.
- Bekleed met pantser der gerechtigheid.
- Voeten geschoeid met bereidvaardigheid van het evangelie des vredes.
- Schild des geloofs (om brandende pijlen van de boze te kunnen doven).
- Helm des heils.
- Zwaard des Geestes (woord van God).